

MNOGI IZ 4-F IMAJO PRILIKO ITI V ARMADO

**Naborne komisije hočejo pomagati takim, ki se kesa-
sajo mladinskih pregreškov in bi radi častno
služili v ameriški bojni sili.**

V okraju Cuyahoga imajo taki iz 4-F, ki imajo za seboj kriminalne rekorde, priliko, da se lahko pridružijo ameriški bojni sili, ako so fizično in umsko za to sposobni. Naborne komisije v tem okraju so pripravljene pomagati, ker jih je mnogo, ki bi radi služili pod ameriško zastavo in se šli boriti za domovino, in sicer taki, ki imajo za seboj kriminalne rekorde in ki jih armada ne sprejme rada v uniformo, držeče se pravila, da je vojaška služba častna služba in samo taki, ki imajo čisto preteklost, smejo obleči ameriško uniformo.

Za Lauschetovo kampanjo

V našem uradu so bili izročeni sledeči prispevki za Lauschetovo kampanjo: Naši poštirvalni n a r o d n i delavci, Mrs. Apolonia Kie in Mrs. Ana Grozdanič, sta nabrali pri newburških rojakih lepo vsoto \$122. Imena darovalcev bodo priobčena pozneje. Vsa čast jima!

Dalje so darovali: neimenovan je prispeval \$50, Mr. in Mrs. Cyril Kunstel, 6616 St. Clair Ave. \$25, John Kramer, trgovca s finim vinom, 5301 St. Clair Ave. je dal \$5; po \$3 so prispevali: Frank Golob, 6034 Carry Ave., Joseph Sustersic, 395 E. 161. St.; po \$2 so prispevali: John Debeljak, 7109 Lockyear Ave., John Edward Debeljak, 7109 Lockyear Ave., in prodajalec zemljišč Joe Pikš iz 1176 E. 71. St. Najlepša hvala vsem skupaj.

V Ameriki je zdaj do 183,618 ujetnikov

Washington.—Izmed 183,618 vojnih ujetnikov, ki se nahajajo zdaj v ameriških taboriščih v tej deželi, jih je 133,135 Nemcev, 50,138 Italijanov in 347 Japoncev.

Volitve bodo danes zelo strogo nadzorovali

Volivni odbor v okraju Cuyahoga je določil 60 posebnih nadzornikov, ki bodo gledali na to, da se bodo vršile volitve pošteno. Vsaka nerednost bo poročana okrajnemu prosekutorju v nadaljnjo akcijo.

VI IN VAŠA NASELBINA

PIŠE FRANK T. SUHADOLNIK

Kako občinski svet doseže uspehe

Dostikrat je mnenje o kakem odboru ali občinskem svetu, da manjšina izkorišča večino. Res je, da se je to že dostikrat zgodilo, toda v slučajih občinskih svetov pa ne.

V slučaju občinskega sveta za Norwood okraj je pravilo, da deluje za koristi vse naselbine in da pri reševanju problemov deluje vsa naselbina. V ta občinski svet se navadno išče osebe, ki so za to najbolj sposobne. V mnogih slučajih ni potreba drugega, kot da gre vsa naselbina na delo. Na primer, kadar se vrši kampanja za uničevanje podgan, ni potreba drugega, kot da vsak prebivalec naselbine stori svoje delo doma in to ob istem času kot drugi. Kar se pa tiče načrtov za izboljšanje vse naselbine, je pa treba skupnih sestankov občinskega sveta, kjer se razmotriva nasvete in priporočila. Mestne oblasti priznajo take nasvete, jih upoštevajo in daje-

jo občini pravico do odločevanja za izboljšavo svojega okraja.

Ako hoče pa okraj ali naselbina kaj doseči, je treba kompaktno sodelovanje vseh. Ako v naselbini ni složnosti, tudi uspehov ni. Zato pa ne moremo dovolj poudarjati, da je podlaga vsega napredka složno sodelovanje naselbine.

Kot smo že rekli, imajo mestne oblasti spoštovanje do takega občinskega sveta, ki nastopa v imenu vse naselbine. To se je pokazalo v slučaju občinskega sveta za Norwood okraj. Mestni uradniki so obljubili upoštevati vse, kar bo ta občinski svet odločil ali priporočal za izboljšavo okraja.

Mestne oblasti so mnenja, da je občinski svet glas vsega okraja, katerega ta svet zastopa in da stoji za zahtevami občinskega sveta vsa naselbina, ki je v svojih zahtevah složna in edina.

Kaj je ali bi moralo biti delo občinskega sveta bomo govorili pa v prihodnjem članku.

GLASUJTE ZA JOHN E. LOKARJA V 32. VARDI

Lauschetov kampanjski manager John E. Lokar kandidira za precinktnega načelnika v 32. vardi in sicer v precinktu "G." V ta precinkt spadajo ceste: Huntmere, Parkgrove, Grove-wood in del Corsica Ave.

Našim državljanom iz tega precinkta toplo priporočamo, naj poiščejo na glasovnici v zadnji koloni spodaj ime "John E. Lokar" in napravijo pred njim križ.

Poslanska zbornica je odobrila preiskavo glede zaplembe Ward Co.

Washington.—Poslanska zbornica je skoraj soglasno odobrila resolucijo, da se izbere odbor sedmih članov zbornice, ki bodo preiskali, če je imela vlada pravico zapleniti podjetje Montgomery Ward Co. v Chicagu. Podoben odbor senatne zbornice je že na delu s preiskavo.

Resolucija je bila sprejeta z 300 proti 60 glasovi. Robert Crosser, kongresnik 21. ohijškega okraja, je glasoval proti resoluciji.

Preiskava ima namen dognati, če je imel predsednik Roosevelt oblast, da je ukazal zaseči to firmo, ki ni v nobeni zvezi z vojnimi naporom.

Mehika zbira osiške narodnosti skupaj

Mexico City.—V tem mestu so oblasti ukazale zbrati skupaj vse nemške in japonske državljane, pa tudi vse mehiške državljane, ki so nemškega ali japonskega pokoljenja. Poslali jih bodo v koncentracije.

Republikanci napovedujejo zmago Franku Lauschetu

Ed D. Schorr, načelnik državnega odbora republikanske stranke države Ohio, je včeraj izjavil: "Po moji sodbi bo clevelandski župan Lausche nominiran za guvernerja od demokratov v Ohio." (Ste slišali, Mr. Miller?)

Mornarica bo prevzela hotel Allerton 1. junija

Hotel Allerton, ki se nahaja na vogalu Chester Ave. in 13. ceste in ki ima 650 sob, bo prevzela mornarica s 1. junijem. Tam bodo nastanjene WAVES, to je ženski pomožni kor mornarice in sicer 1,000 istih. Hotel bo obratovalo še naprej sedanje vodstvo in bo v posesti mornarice do 30. junija, 1945.

Lausche bo dobil veliko večino v okraju Cuyahoga

Politični eksperti napovedujejo, da se bo udeležilo v okraju Cuyahoga volitev danes 75,000 do 80,000 demokratov in od 50,000 do 60,000 republikancev. Od demokratskih glasov jih bo dobil župan Lausche od 50,000 do 60,000, tako sodijo politiki.

Šubelj je odpotoval

Včeraj jutraj se je poslovil od nas operni pevec Tone Šubelj. Sinoči je pela Metropolitan operna družba v Rochester, N. Y., potem bo pa gostovala en teden v Newark, N. J. Tone je obljubil, da bo prišel čez poletje v Cleveland, če mu bodo le razmere dopuščale.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Moč Nemčije bo vidna šele po invaziji

John L. Lewis se je umaknil s prošnjo za pristop v A. F. of L.

Washington.—John L. Lewis, predsednik unije premogarjev, je umaknil prošnjo za pristop k Ameriški delavski federaciji ter zahteval nazaj ček za \$60,000, ki ga je bil poslal kot pristopnino k tej uniji.

Mr. Lewis je to sporočil Wm. Greenu, predsedniku A. F. L. ter mu zraven očitil, da izvršni odbor unije A. F. L. ni upal glasovati za sprejem premogarske unije iz vzroka, ker hoče ustreči Rooseveltovi administraciji.

Lewis je vložil prošnjo za pristop že 17. maja 1943, pa ni izvršni odbor A. F. L. še do danes glasoval ne da se premogarsko unijo sprejme, ne da se je. To je označil Lewis kot strahopetnost pred novim dealom.

Načrti za vlado nad Nemčijo so golovi

London.—Zavezniška komisija je izgotovila načrte za okupacijo Nemčije ter za popolno likvidacijo nazijske vlade. Te načrte morajo še odobriti "veliki trije", ki se bodo v to najbrže sestali.

Komisija je bila tajno na delu vse od časa, ko je bila organizirana v Moskvi. Komisija bo predložila načrte predsedniku Rooseveltu, premierju Churchillu in premierju Stalinu, ki se bodo v ta namen sestali.

Načrti vsebujejo v o j a š k o okupacijo Nemčije, nje finančno, kontrolo nad industrijo ter način, kako se bo postopalo z onimi, ki so začeli to vojno.

Nov grob

Po kratki bolezni je umrl za srčno hibo Joseph Boldin, star 51 let. Stanoval je na 15810 Trafalgar Ave. Rojen je bil v Clevelandu. Zadnjih 14 let je bil zaposlen pri Greyhound Co. Tukaj zapuša žalujočo soprogo Frances, sinova Tony in S 2/C Richard, štiri hčere: Frances Kollar, Mary Munz, Natalie Heiser, Dorothy in pet vnukov. Bil je član K. of O. Pogreb bo v petek jutraj ob 9:30 iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd. in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostaliim sožalje.

Grešnik pod ključem

Policija v Akronu je prišla nekega Nick Leliča ter ga izročila clevelandski policiji. Tukaj ima namreč poravnati še nek stari dolg iz leta 1926, ko je nek zakonski par iz 1270 E. 58. St. osleparil za \$1,800. Tedaj so ga prijeli in postavili pod varščino v vsoti \$5,000. Toda ni čakal obravnave in varščina je zapadla. Zdaj je določil sodnik Hull zanj varščino v vsoti \$10,000.

Za Materinski dan

Cvetličarna Olga Slapnik, 6026 St. Clair Ave. se priporoča za nabavo lepih cvetlic in šopkov za Materinski dan. Izbera je velika in cene zmerne.

Vojaški strategisti sodijo, da se bo pokazala vsa moč Nemčije takoj potem, ko bodo zavezniki udarili na Evropo. En teden po dnevu invazije se bo pokazal uspeh ali neuspeh.

Washington.—Vojaški strategisti tukaj mislijo, da bo največja preizkušnja za nemški generalni štab nekako en teden po invaziji od časa, ko bodo zavezniki udarili na Hitlerjevo Evropo. Tedaj se bo odločilo, če bo Nemčija vzdržala invazijo ali je ne bo.

Zato bo nemško poveljstvo, zervi za grožnjo, na ta način, kot igra zdaj Japonska s svojim brodomjem, ki ga skriva in umika za odločen trenutek.

IZ BOJNE FRONTE

(Torek, 9. maja)

V ZRAKU—Zračna ofenziva proti Nemčiji se nadaljuje že 25. dan. Včeraj so Amerikanci na padli Berlin in Brunswick. Zbili so Nemcem 119 letal, sami so jih izgubili 49. Včeraj je 4,500 zavezniških letal razbijalo osišče.

RUSIJA—Rusi so prebili glavno nemško obrambno linijo pred Sevastopolom in so zdaj na višinah, s katerih obvladujejo pristanišče.

ITALIJA—Fronta pod Rimom je mirna, pri Cassinu je pa opaziti premikanje nemških čet v veliki meri.

PACIFIK—Ameriški bombniki so že drugič razbijali Guam in Kurilsko otočje.

BURMA—Japonci so napadli z vso silo v okraju Manipur, toda odnehati so morali z velikimi izgubami.

Za delavce prosi

Wm. J. Kennick prosi one, ki bi želeli delati danes pred volivnimi kočami za Frank J. Lauschet in Wm. J. Kennicka, naj se zglasijo ob eni popoldne na 6530 St. Clair Ave. Tam ima tudi razstavljeno vzorčno glasovnico, ki kaže način glasovanja.

Naši fanije – vojaki

V SLUŽBI

ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Na dopust je prišla Pvt. Josephine Lokar, 695 E. 162. St. Služi pri ženskem pomožnem koru WACS v Spokane, Wash. in sicer je operatorica radia na vojaškem letališču. Josephine je sestra županovega tajnika, Mr. John E. Lokarja. Njen brat, Rudy Lokar, ki služi Strica Sama v taborišču Van Dorn, Miss., je te dni avanziral za Pfc. Čestitamo, Rudy! Veselo naključje je pa naneslo, da je Rudy prav takrat stopil v naš urad, ko smo pisali vest o njegovem avanziranju. Prišel je na dopust s svojo ženko Dorothy in stanujeta pri žnidaršičevih na 6617 Schaefer Ave. Doma bo ostal do 17. maja. Prišel je domov ravno prav in nalašč, kot pravi, da bo lahko volil za Lauscheta in druge kandidate.

Frank Zorc iz 1037 E. 70. St. je naročil sobotno Ameriško Domovino za sina Stanleya, S 1/C, ki služi nekje na Pacifiku.

Mr. in Mrs. Laurence Aucin, 14210 Sylvia Ave, sta naročila sobotno Ameriško Domovino za sina na naslov: Cpl. Larry Aucin, 35530849 Section D, AAF, Alexandria, La.

Larence Zupančič, 6528 Schaefer Ave. je naročil sobotno Ameriško Domovino za sina Sgt. Edvarda, ki služi Strica Sama nekje v Angliji.

Mr. in Mrs. Frank Stavec, 5086 Stanley Ave., Maple Heights, O. sta naročila sobotno Ameriško Domovino za sina Henryja na naslov: Pfc. Henry Stavec, 35050384 Hq. Det. 766 M. P. Bn. Memorial Park, Houston, Texas.

Družina Malečkar iz 15925 Saranac Rd. je naročila sobotno Ameriško Domovino za sina Pfc. Anthony Malečkar, ki služi pri topničarji hnekje na Pacifiku.

Edard Hace, 980 E. 74. St. je prišel za tri tedne na dopust. Eddie služi pri trgovski mornarici. V soboto ob devetih se bo poročil v cerkvi sv. Vida z Miss Avsec. Prijatelj in sorodniki so prijazno vabljeni k poročni maši, zvečer pa na svatovanje v SND na St. Clair Ave. Bilo srečno!

Ne pozabite, da so danes primarne volitve!

'AMERIŠKA DOMOVINA'

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave.

Henderson 9628

Cleveland 2, Ohio.

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00. Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25. Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.

Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year. U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months. U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months. Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months. \$2.00 for 3 months. Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 109 Tue., May 9, 1944

Velike ribe žro male ribice

V Ameriki so že pričeli delati osnutke načrtov za po-vojno industrijo, ki se pa začasno najbrže še ne bodo od-nesli.

Vzemimo, na primer, nedavno predlagano obnovo izde-lovanja privatnih avtomobilov. Od leta 1941 dalje se ne iz-de-luje tukaj nobenih privatnih avtomobilov več, zato je na-ravno, da je zahteva po njih velika. V očigled tega dejstva sta Vojni department in Vojno-produkcijski odbor sugerirala, da bi gotove avtomobilske kompanije, ki so že skonča-le ali bodo kmalu skončale naročila svojih vojnih kontrak-tov, na podlagi posebnega dovoljenja pričele zopet z izde-lovanjem privatnih avtov.

Toda tej nameri pa so se uprli drugi avtomobilski indu-strialsci, ki imajo še vedno na rokah velike vojne kontrakte. Oni ugovarjajo, češ, da bi bilo "krivično," če bi se samo ne-kateri avtmni družbam dovolilo izdelovanje privatnih av-tomobilov, drugim pa ne, zato hočejo, da rajši publika osta-ne brez potrebnih vozil toliko časa, da bodo lahko vse avtne kompanije pričele izdelovati avtomobile za javni trg.

Podoben primer se je pojavil nedavno, tikajoč se izde-lovanja nekaterih hišnih električnih predmetov. Ko se je pričela sedanja vojna, so bili veliki industrijski — s svojimi izkušnjami, s svojim delavstvom, tovarniško opremo in svo-jim vodstvom — izbrani za delo na vojnih kontraktih. Manj-ši industrijski električnih predmetov se niso mogli kosati s temi velikimi družbami. Toda, ko je Vojno-produkcijski od-bor predlagal, da bi se dalo malim izdelovalcem dovoljenje, da bi pričeli izdelovati nekatere nujno potrebne električne predmete za civilno vporabo, so prišle velike kompanije na dan z zelo značilnim nasvetom. Velike kompanije so nam-reč predlagale, naj se njim izroče kontrakti za izdelovanje teh električnih predmetov. Nato pa bi ti veliki gospodje, katerih tovarne so silno zaposlene z vojnimi kontrakti, izro-čili te kontrakte manjšim družbam, pri čemer bi obdržali profite zase, poleg tega pa bi šli produkti, ki bi jih izdelale male družbe, na trg pod označbo velikih kompanij.

Iz gornjega je razvidno, da se ni kapitalistični svet še ničesar naučil ter da živi še vedno po načelu, da velike ribe požirajo male ribice.

Nemci - žrtev, živčne vojne

Nemški vojaški komentatorji napovedujejo, da bodo za-vezniki od treh strani hkrati udarili v Nemčijo. General Eisenhower bo udaril preko Kanala z zapada, istočasno bo-do udarile ruske armade od vzhoda, zavezniške armade v Italiji in na Bližnjem vzhodu pa bodo udarile na Balkan.

Neki berlinski vojaški komentator je izjavil, da je iz zbi-ranja ogromnega števila ladij ob angleških obalah razvidno, da je ura "pet minut do dvanajstih."

"Premikanje čet v Italijo pa dokazuje, da nameravata ameriška peta in angleška osma armada v Italiji pričeti z novo ofenzivo, ki bo usmerjena na Balkan," je izjavil preko DNB radia nemški vojaški komentator Karl Pragner.

"Zelo verjetno je," je rekel podpolkovnik von Olberg na berlinskem radiu, "da so bile kratko trajajoče ruske ofenzive ob spodnjem Dnjestru in v okolici Jasija ustavlje-ne na povelje maršala Stalina, ki hoče veliko bitko na vzhodu, katera je neizogibna, koordinirati z vdorom zaveznikov na kontinent."

"Nemško vrhovno poveljstvo je trdno prepričano, da se bo velika ruska ofenziva kmalu pričela."

Drugi nemški komentator je dejal, da je pričakovati tudi močnih napadov z južne strani.

Kapetan Ludwig Sertorius, komentator nemške trans-oceanske agenture, je izrazil bojazn o bližnji invaziji s sle-dečimi besedami: "Zdaj ne bo več dolgo. V Casablanci je an-glo-ameriški generalni štab odločil, da je treba najprej končati vojno v Evropi. Ker so imeli zavezniki na Pacifiku zaznamovati več neuspehov, je pričakovati, da bodo z vso silo napadli v Evropi. Zato je gotovo, da ne bo več dolgo, ko bo podvzeta invazija Evrope."

General Kurt Dittmar, nadaljni nacijski komentator, je priznal, da imajo zavezniki "gotove prednosti in ugodnosti, ki jih mi nimamo."

Iz vsega je razvidno, da gre sedanja negotovost Nem-cem strašno na živce ter da v stoteri meri doživljajo vse to, kar so doživljale ob Nemčiji ležeče države, ki niso vedele ne-tre ne dneva, kdaj bodo vdrle vanje nemške armade.

Da je pogled nemškega ljudstva v bodočnost še temnej-ši, so poskrbeli nemški komentatorji sami, ki že ves teden pripovedujejo nemškemu ljudstvu, da so skopnela zadnja upanja na razdor med zavezniki in da ni zdaj nobene na-de več, da bi mogla Nemčija doseči mir s pogajanj. Zdaj se bo treba boriti do bridkega konca, pravijo nemški veljaki.

In ta konec je na vidiku.

Danes vsi na volišče!

BESEDA IZ NARODA

Zopet bodo zbirali

Tale dopis naj bo v razlog in v pojasnilo naše radodarnosti in javnih skladov, ki se nepre-nihoma vrše v naselbini v kam-panjah že nekaj zadnjih let.

Mi smo narod radodarnosti. Na naše ljudi ni potreba poseb-nega apela da darujejo, da po-magajo, tam, kjer je pomoč nujna. Mi se v tem naravnost odlikujemo, prekašamo druge. Navajeni smo te tako lepe čed-nosti. Večkrat sam premišljam, odkod je ta čednost naših ljudi, ki jo vršijo do revnih in potrebnih ljudi. Z malo izjemo, kakor povsod, se dobijo nekateri, ki bi tudi lahko, vendar ne store, drugi pa, večinoma zelo radi pomagajo potrebnim. Na naše ljudi ni potreba dvakrat apeli-rati da darujejo, prvi klic je dovolj, da posežejo, in dajo. Včasih sem to prisojal našim ljudem, da so to čednost prineli s seboj iz stare domovine, kjer so naše matere to delo vršile do revnih in potrebnih pro-sjačev, ki so hodili od hiše do hiše, katerim so matere brez iz-jeme dajale, kar so imele pri-rokah: moke, kruha, fižola ali kar bilo, nobenega niso odslo-vile. Otroci, ki so to videli, so se navadili in si vtisnili v spo-min. Prav gotovo je nekaj te-ga ostalo v krvi, da se do po-trebnih naši ljudje tudi tukaj vedno izkazujejo v odklovanju pred drugimi. Sam sem imel to že velikrat priliko spoznati, ko sem pri svojih in pri tujih po-skušal nabirati darove. Lepa čednost naroda je to in hvale vredna. Kdor rad in dobre vo-lje revnim daje, temu ne bo nikoli manjkalo, da si se dobi-jo ljudje in teh ni malo, ko da-jajo drugim, ki so sami ravno tako potrebni kot je oni, za ka-terega so dali. To je velika žr-tev in nad vse hvale vredna daritev.

Nekaj o kampanjah

Odkar se nahajamo v vojni se vršijo kampanje za kampa-nje. Prvovrstne kampanje so sicer kampanje za vladna poso-tila. To sicer niso kampanje za radodarnost, to so kampanje, ki so hvale vredne, namenjene v dva najbolj dobra namena: prvič, da pomagamo do hitrejši-zmaga v vojni na eni strani; drugi pa, da si na ta način se-daj, ko je čas in prilika nekaj prihranimo, ter naš zaslužek in-vestiramo v varnostne državne bonde.

Z vso vsmo odobravam to odredbo, ki je ob enem tudi hvale vredna. Varčevati in hrani-ti, je velika čednost vsakere-ga pametnega človeka. Za vsa-kega, kdor hoče živeti neodvis-no, da je lahko sam svoj gospo-dar. Varčevanje je tako velika čednost, da bi se dalo o njej vedno znova in znova pisati in o njej poudarjati. Kdor ne var-čuje, ko bi lahko in ko ima pri-liko, se mi ne vidi, da je pame-ten in previden gospodar, za to navadno takega gledajo od strani in si mislijo in sodijo o njem takole "Ti človek, se boš še spomnil in kesal, ker zaprav-ljaš denar sedaj, ko bi si ga lahko nekaj prihranil za dneve, ko ga boš tako potreboval."

Kupiti bonde in v bonde in-vestirati denar je hvale vredna de-jeva in v teh dneh želja ame-riške vlade. Kdor to stori, sto-ri dvojno pametno delo za se-be in za svojo vladu. Kdor tega ne stori, če bi lahko, se ne bo mogel opravičevati takrat, ko bodo tisti, ki so si v tem času prihranili imeli, ko se denarja zaslužilo ne bo, pa bodo vse oni imeli denar. Drugi bodo pa ob-žalovali. Tako se je godilo po prvi svetovni vojni, bojim se, da se zna dogoditi ponovno. Varčevati je lepa čednost pa tudi dolžnost.

O Rdečem križu

Že pred časom bi bil moral poročati o zbiranju Rdečega križa ali za Rdeči križ, za kate-riga smo zbirali v naselbini, v 23 vardi, kateremu je načelje-ovala Mrs. Josephina Zakrajšek in smo drugi v naselbini sode-lo-vali pod njenim vodstvom, mnoge naše Slovence so šle od hiše do hiše za zbiranje v ta blag namen. V tej kampanji je bilo zbranega vsega skupaj ka-kor poročila omenjena blizu \$6.000. Potom naše slovenske ban-ke pa je bilo skupaj zbranega za Rdeči križ \$260. Namen je bil, da bi se imena sproti pribo-čevala, ker pa niso to storili drugi in se je kampanja vršila hitro, se je oglaševanje opusti-lo, toda, vsa imena z naslovi so bila vposlana v glavni urad Rdečega križa.

Bodite v zavesti, da ste vsi, ki ste darovali v ta namen, storili najboljše dobro delo v pomoč vojakom, ki v tem času tako potrebujejo od te organi-zacije nujno pomoč. Vojaki sa-mi tudi izpričujejo in priporo-čajo svojim staršem, da je or-ganizacija Rdečega križa, naj-boljša in najbolj zaupljiva, za-nesljiva, ki pride na pomoč tja, kjer je potreba nanujnejša. Za to na bi vsi ljudje bili z vese-ljem člani in članice te v Ame-riki tako zaslužne organizaci-je, ki sega okrog vsega sveta in pomaga tam, kjer je klic v ka-tastrofah za pomoč nujen. Sa-mo en dolar zadostuje, da ste član te organizacije, kdor pa stori več, je storil še več. Hvala iskrena vse prispevke.

Se en klic na pomoč

Že vse je v teku za začetek posebne kampanje za dobrodelni sklad. To je znano katoliško zavetišče, ki se nahaja v Parmadale "Catholic Charity Corporation." Prečitajte teh par vrstic, da vam bo jasnejše, posebno se katoličani, če ravno smo katoličani najbolj prizade-ti v davkih in raznih podporah, smo pa tudi bolj in več obveza-ni doprinesiti, radi našega ver-skega prepričanja, nego se vpraša in pričakuje to od dru-gih, kateri ne razumejo stališča katoličanov.

V zgoraj omenjeno organiza-cijo spadajo še drugi zavodi ka-toliških sirot, za katere katoli-čani zbiramo in jih podpiramo redno kot člani zgoraj imeno-vane organizacije. To bomo najlažje razumeli, če si pred-stavimo pred sebe položaj rev-nih in prizadetih družin, radi česar so prišle sirote umrlih družin v breme ali odgovor-nost teh zavodov, ki so si vzeli skrb za take, ki se opravičeno imenujejo sirote.

Ta, tako vzvišeni zavod, ki sprejema vso siročad staršev, bilo da so umrli ali drugače postali nezmožni skrbeti za svoje otroke, sprejme jih v svo-je okrilje in zanje skrbi bolj nego bi to mogli storiti najbolj-ši starši sami, ker se ne mo-rejo tako posvetiti za vzgojo otrok, kakor to stori ta družba, ki je potrošila nešteto tisoča-kov, da je ustanovila obsirne domove, kjer uživa deca vso udobnost za razvoj, za učenje in izobrazbo, ki je najboljša, kar si more kdo predstavljati. Zelo bi priporočal vsakemu, da bi si sedaj na pomlad in po-letje vzeli malo časa ob nede-ljah in šel pogledat te sijajne prostore v Parmadale, da bi vi-dele, kaj se pravi z dobro voljo doseči za tiste, katere je zade-la nesreča, da so zgubili svoje najdražje vzgojitelje, kateri so pa tukaj nadomeščeni z dopri-nosi darov, s tako modernimi prostori, kjer je red in discipli-na, od česar je odvisna srečna in zadovoljiva vzgoja, od katere je odvisno potem vse življenje teh, ki so bili po usodi revščine tu sem pripeljani. Le potem, ko si ogledate in vidite, kako se

otroci tu notri počutijo, bi za-mogli ceniti vrednost te dobro-delne družbe, katero ljudje podpirajo s prispevki, nekateri mesečno, drugi letno, kakor kdo more in ima voljo za to.

V mesecu maju se bo vršila kampanja, da bi se odplačalo kar mogoče dolga na te stavbe, ki so stale na stotisoče in so vredne milijone, če jih smatra-mo na tem kar dobrega dopri-našajo.

Naj ne bo nobenega katoliča-na, da ne bi postal ud te družbe, katera mu bo šteta v čast da je nje član. Če smo z podporo Rdečega križa vršili veliko do-bro delo, bomo s podporo kato-liškega zavetišča ob enem vrši-li dvojno tako veliko dobro de-lo. Tukaj se reši otroka iz naj-večje bede in se ga pripelje k mizi, kjer bo hranjen in pre-skrbljen za izobrazbo in šolo. Kar pa šteje še toliko kot to, če ne več, je namreč to, da bo dobil poleg vsega tega versko izobrazbo, katera ga bo naredi-la še mnogo srečnejšega na sve-tu. Koliko učenih mož je izšlo iz tega zavoda, ki so potom da-rov dobili dobro vzgojo in iz-obrazbo za vso njih bodočnost. Kako dragoceno je torej podpi-rati to dobrodelno družbo, kjer veljajo tiste zlate besede: "Kar ste storili za enega izmed teh; ste meni storili."

V tej kampanji, za katero smo vsi katoličani naprošeni, bom na razpolago in sprejemal kjerkoli. Vsa imena bodo vpi-sana in dobili boste izkaznice, nekje drugje pa bo zapisano v knjigo večnega življenja za vse darovalce.

Anton Grdina, pooblaščen pobiralec.

K pojasnilu Mr. Rožanca

V četrtkovi izdaji Ameriške Domovine čitamo "Moje pojas-nilo" izpod peresa Mr. John Rožanca, ki je milostno, v koli-kor Mrs. Anna Dorrington ho-če, vardni vodja 32. varde. V celem pojasnilu potrjuje to, kar je o njem 27. aprila poro-čala Ameriška Domovina. Ne samo to, še celo pohvali se, da je bil on tisti, ki je na ukaz onih, ki jim je Frank J. Lau-sche vnapotje, to storil negle-de, kaj je o tem tri četrtine na-vzočih na seji mislilo. Hvala Mr. Rožanc za Vaše priznanje, ker končno s tem, da ste sami to potrdili, ne more o Vaši kriv-di nihče več dvomiti ali kaj oporekati.

Mr. Rožanc, fakt je in ta ta-ko trdno prubit, kot je žebelj v prag železniške tračnice, da Vam in samo Vam mora biti 32. varda hvaležna, da ste za 5.000 slovenskih volivcev v var-di pred drugorodci vtisnili pe-čat sramote, češ, Slovenci so proti Lauschetu. Je to umaža-no in koliko daleč sodite sami, je to Vaša stvar, ker narod si je o Vas, ne sedaj, ampak že zdavnaj ustvaril svojo sodbo.

Mr. Ray T. Miller je to ne-čedno delo ukazal Rožancu. Glejte in čudite se, zakaj se pa tega niste držali tistikrat, ko se je šlo za druge kandidate, pa ne za Slovence. Čemu ste pa

Naš dvorni založnik s pivom, John Drenik, nam je potem raz-ložil, da ni pet let star, da ne bi na pamet vedel, da smo se prišli k njemu poslovit gredečo v kem-po iz edinega namena, da bi od-nesli iz njegove pisarne nekaj

prej in slej hodili po svojih po-tih in prezirali "order" svoje-ga "big bossa" Ray T. Millerja, ki je pred štirimi leti prepove-dal obstoj demokratskih klu-bom, ki se dele po narodnosti? Seveda, ker se je šlo za Sloven-ce, ste bili Vi ne na naši, am-pak na oni strani in s tistimi, ki so bili proti nam, to se pravi proti Slovenskemu klubu, če-prav ste hodili k nam iskati brezplačne delavce za regular-ni klub, kateri je bil in je še danes v mrtvulu.

Mogoče boste rekli, da se Vam je tudi pred štirimi leti godila krivica, ko ste kandidi-rali v državno zbornico in z Va-mi še pet drugih Slovencev, pa ste ukazali zaznamovati vzor-čne glasovnice poleg svojega imena, imena neslovenskih kan-didatov med tem, ko ste sveča-no obljubili skupno sodelova-nje, pa ste prezrli Slovence: Jos. Ogrina, Vatro Grilla in go-spodično Modic. Se li še spomi-njate tiste seje pred dnevom volitev, kako ste bili radi svoje-vrstne politike malodane skozi vrata "oporošeni."

Kdo je bil poročevalec Ame-riške Domovine na seji demo-kratskega kluba 32. varde ne vem — vem pa to, da je urednik lobil, še predno je list izšel, cel ducat poročil, ki so bila v istvu enaka in so se glasila: Rožanc je s silo in diktatoru prepričal indorsiranje Frank J. Lauschetove kandidature za gu-vernirja, čeprav so jo potom parlamentarne reda poleg Slovencev zahtevali tudi drugo-rodci.

Znano nam je tudi, da ste pred sejo poklicali na posebni sestanek, sicer ne vseh, ampak samo zanesljive prikritne na-čelnike in jim zabičali, da mo-rajo biti proti indorsaciji.

Tako je Mr. Rožanc in nič drugače. Narod Vam tega ne bo pozabil in ne oprostil, lahko pa se zgodi, da Vas bo "spro-stil," kar ste po svojem dejanju zaslužili. Radi bi bili mučenik, ampak vzemite svinčnik v roke in izračunajte in videli boste, da je bila politika, ki ste jo vi izvajali zadovoljiv kruhek po-mazan z vsakimi volitvami in svežim maslom. Tako je, Mr. Rožanc, pa nič drugače. Če ho-čete še kaj več pojasnil, Vam jih bo lahko še veliko na raz-polago.

Joško Penko.

V letu 1913 je bilo v Zed, dr-žavah izdelanih samo 485.000 osebnih avtov in trukov, leta 1918 nad en milijon in deset let pozneje pa že preko 5 in pol mi-lijona.

prijaznih in spodbudnih ter iskrenih voščil za naš zlo-mimogrede kak zaboj pri- njegovega modernega skladi- Grdo nas je John obdobil, pa- pak udaril je pa naravnost na belj s kladivom.

Zdaj lahko povem, da ste imeli, ko smo odhajali iz Dreni- kove pisarne v soboto dopolno- strašno slabo mnenje o nje- vem dobrem srcu. Jim, ki me- ž njim drži, ga je skušal izgo- riti, češ, da je najbrže poslo- ker je bila ravno sobota in imel največ dela z računi in gim. Jim ga je moral pravi- jati, ker on je bil, ki je nara- Francetom prigovarjal, naj gre- doč na farne ustavimo Dreniku.

"Bosta videla, fanta," nato navduševal Jim, "da ne boma prazni od Drenika."

Ko smo šli pa potem pravi- klavirni iz pisarne, je France menljivo intoniral:

"To pa rečem, težko pa re- simo milodare iz Drenikove skladišča. Ti, Jim, boš pa se biral milodare po Ameriki."

No, pa se je vse srečno kon- čalo, da bomo mi, kolikor nam znata, nekako do nedelje dne fentali našo zalogo in nam ne bo prav nič škodilo, par ur delamo pokoro poleg zne ledenice.

S Kunčičem sta po poti na- nala, da bomo mi, kolikor nam znata, nekako do nedelje dne fentali našo zalogo in nam ne bo prav nič škodilo, par ur delamo pokoro poleg zne ledenice.

"Naj bo že kakor hoče," je se- selo vzklikli Jim, "samo da pri- šla. Rečem pa, da nista pre- nič prežgodaj. Jaz sem se mišljeval, kako bi pretehtal Jacka, da bi zapregel in bi se peljala po kako mokroto. Se ne bilo prvič. Naj Jack pove, ko je bilo ob neki priliki pri- davnimi leti, ko smo piknirali nekje med Lorainom in Z nami so bili Gradishkov, novi in kdo še vse. Pa se je me- rilo, da nam je ravno ob- ko je bilo najbolj lušno, ka- kalo pijače, pa 100 milj na sa- sama suša. Pa mislite, da je to kaj narobe hodilo? Sem v svoj Auburn, ki me je- bom poznal in vedel, kako je je treba in je skočil v galo- predno sem dobro našel na- Pa je šlo proti Lorainu ko- Elija. Kot bi z neba padel se- bil nazaj s polno galono ča- čana. Ali ni res, Jack?"

"Sveta resnica," sem pri- Hotel sem še nekaj pristavi- me zmoti krepak juhu-hu- Vriskanje pa pomeni, da je prihajal sem od gozda.

"Kaj imajo tudi pastirje po farmah?" bi rad vedel, če- čič, ki menda ni vaju takih kli- klicev pri belem dnevu.

"Kakšne pastirje," poje- je Jim, "naš France gre do- Vriskanje pa pomeni, da je počiva."

"Aha, za dva prsta ga že- že manjka v bufalci," poje- jaz. "Če ga kaj poznam, to- pravil do kempe še par po- kar bo vselej z glasnim spo- sporočil širnemu svetu. Za dva- dva kozarčka ga bo še ostal- bufalci, ko bo stopil na ta domača tla."

Naše sožalje!

Stejemo si v dolžnost, da ob tej priliki usodne ure žalosti, ki je zadela družino Mausarjevo, izrečemo naše globoko sožalje soprogi, sinu in hčeram rajnega, nekda- nam zvestega in pridnega delavca v naših podjetjih.

Naj Vas tolaži zavest, da je bil mož dela in dober družinski oče in gospodar.

Naj po tolikih letih težkega dela in trpljenja v miru počiva.

ANTON GRDINA IN SINOVI.

Tri novele

Miguel Cervantes

zda se je približala za-
ura; zakaj ni ga kon-
bi prišel. Vsi so legli
in vsa hiša se je po-
v globok pokoj. Niko-
ne bo vanj pogreznila
te pripovedke, ker
dopustili premo-
in še živeče sijajno
vo, ki sta ga zapustila
ta dva srečna zakon-
sta se mnogo let ve-
drugerega, svojih ot-
čnikov, kakor je vse to
in določila božja vo-
ne krvi, ki se je razode-
častitemu in boga-
Lušovemu dedu, ko
delal na tleh ležečega

III. MONETE IN COR- TADILLO

ni "Pri mlinčku," ki
robu slovečih alkudij-
an na poti iz Kastilije
kuzijo, sta se slučajno
tega vročega poltene-
dva mladiča v pribli-
štrinajstih do pet-
let; več od sedemnajst
kakor nobeden ni imel.

ta bila zala, toda tu-
razcapana, zamazana in
rejena fanta. Plašča
sta imela, hlače so ji-
platnene, nogavice kar
kože. Še bolj turobno
odlikovala z obutvijo;

velji enega so bil iz li-
čno tako razcefrani,
noseni, oni drugega pa
mlin lukenj in brez pod-
da so se zdeli bolj po-
kakim obvezam nego čev-
len je imel na glavi ze-
ko kapo, drugi klobuk
roku, z nizkim tulcem in
krajci. Cez pleča je
en okrog prsi ovito sraj-
bila take barve, kakor
srajakove kože in ce-
na in stisnjena v en
av. Drugi je potoval

in brez cule. Samo na
je visela debela reč,
potem izkazala za ene-
onih ovratnikov, ka-
pravijo "trdi baloni";
kajpak ni bil trd od
ampak od maščobe, raz-
pa tako, da je bil še
podoben klopčiču puka-
loveze. V tem klopčiču
vit in skrbno spravljen

ki pa so imele jajčjo
zakaj podobice so bile
asa in vedno v rokah že
petrepele, da so jim vo-
adli, a da reši njih go-
vsaj to, kar se je dalo,
e škarjami zaokrožil.

mladeniča sta bila ožga-
olneca, nohte sta imela
olocene, roke ne ravno
čiste. Eden je nosil po-
kekega meča, drugi ve-
v rumenim ročajem,
pravijo navadno "kra-

va junaka sta se bila

zda spravila v neko šupo ali
škedenj pred krčmo, da bi se
tam od poti malo odpočila. In
ko sta sedla drug proti druge-
mu, je rekel oni, ki je bil vide-
ti starejši mlajšemu:

— Iz katerega kraja je prav
za prav vaše blagorodje, go-
spod plemenitnik, in kam bla-
govoli biti namenjeno?

— Gospod vitez! je odgovoril
vprašanec. Tega, iz katerega
kraja sem, pa res ne vem. In
nič več, kam potujem.

— Hm, je dejal starejši. In
vendar ni videti, bi rekel, da
bi bilo dospelo vaše blagorodje
kar naravnost iz nebes. In gle-
de na to, da vrhu tega tudi ta
krčma le ni ravno tisti kraj,
ko bi človek lahko rekel: kar
tu bom zdaj ostal, bo najbrže
in hočeš nočeš treba mahitati še
malo dalje, če ne zamerite.

— Kar se tega tiče, ne rečem,
da ne, je odgovoril mlajši. To-
da, kar sem rekel, je vendar le
resnica; zakaj moja domovina
ni moja očetnjava, ko imam
tam samo enega očeta, in me še
ta nima za sina; pač pa me ima
za pravega pastorka moja ma-
čeha. A kar se tiče moje poti,
gre na slepo srečo, in konec bi
jo bilo takoj tam, kjer bi mi
kdo povedal, kako bi lahko pre-
tolkel to svoje revno življenje.

— Kaj vaše blagorodje ne zna
nobenega rokodelstva?

— Ne znam drugega, je odgo-
voril manjši, nego teči kakor
zajec in skakati kakor jelen.
Pač — tudi škarje znam precej
cej dobro sukati.

— To je pa celo zelo dobra,
koristna in dobičkanosna reč,
je dejal starejši. Zakaj vaše
blagorodje najde gotovo cer-
kovnika, ki mu odstopi svojo
bero za vse svete, če mu za ve-
liko četrtak izreže cvetice iz
papirja, ki jih ti može potre-
bujejo za okrašenje cerkva.

— Ne, moja škarjarska
spretnost se ne javlja v tem,
je odgovoril mlajši. Kajti moj
oče so po milosti božji krojač
in nogavičar, in so me naučili
izdelavati tisto vrsto obutve, ki
je na pol nogavica, na pol čev-
velj in ki se ji pravi prav za
prav komašna, kakor gotovo ve
tudi vaše blagorodje. Izgotav-
ljal sem jih že s tako dovrše-
nostjo, da bi bil prav lahko
napravljen izpit za mojstra iz
njih. No, naenkrat me je mo-
ja zla usoda potisnila v kot.

— Vse to in še veliko hujše
reči se pripete njim, ki so za
kaj na svetu, je rekel starejši.
In vedno sem slišal praviti, da
posebno odlične lastnosti člo-
veka še najprej pokopljejo. To-
da vaše blagorodje je še vedno
v starosti, v kateri človek svojo
usodo lahko popravi. Da, če se
ne motim in če me moje oko
ne vara, ima vaše blagorodje še
druge talente, ki jih samo še ne
mara pokazati.

Vojak piše svoji materi

Newburg-Cleveland. — Dne 3.
maja sem prejela pismo mojega
sina Patrika, ki se točasno naha-
ja v Siciliji, Italija.

Patrik pravi, kako je vesel, ka-
dar prejme sobotno izdajo Ame-
riške Domovine in da ko jo pre-
bere najprej sam, da jo mora
potem dati v roke še ostalim slo-
venskim fantom, ki vsi z vese-
ljem bero. Dalje pravi, da je
prišel v dotiko z jugoslovanski-
mi vojaki in kako so bili veseli,
ko so spoznali, da je on Slovenec

rojen v Ameriki in se kljub te-
mu lahko z njimi v slovenskem
jeziku pogovori. Pravi, da več-
krat skupaj tudi lepo slovensko
zapojo. Ti jugoslovanski vojaki
so že po pet let v vojski in pravi,
da so kljub temu še vedno le-
po postavnini in močni, pravi slo-
venski fantje, da je prav prijet-
no biti v njih družbi.

Dalje pravi Patrik, da so mu
ti fantje povedali, da je prav le-
po na Slovenskem v mirnem ča-
su in da je prav vesel, ko sem ga
vedno vzpodbujala, da naj se uči
slovenske govornice, na katero je
danes ponosen. Prav z veseljem

so ga bili sprejeli jugoslovanski
mornarji na svoji ladji, kjer je
slišal kapetana ladje prepovedati le-
po slovensko pesem. Vsi vojaki
so ga bili veseli in so mu tudi po-
stregli s pristno slovensko sli-
vovko, po kateri se je še lepše in
glasneje razlegala slovenska pe-
sem in odmevala od razburkanih
valov.

Torej iz tega pisma lahko vide-
te, kako so veseli naši fantje, ka-
dar pridejo v dotiko s svojimi
slovenskimi brati v stari domo-
vini. Zato vam pa tudi priporo-
čam, da naročite svojim sinovom
sobotno izdajo Ameriške Domo-
vine, ker razvidim iz pisma, mo-
jega sina, kako silno so jo veseli
in vsake vesti, ki jo dobijo od do-
ma.

Patrik je tudi poslal šopek
cvetlic in za lučke na majniški
oltar v čast Mariji Kraljici Mi-
ru v cerkvi svetega Lovrenca, da
bi po Njeni priprošnji skoraj
prišel svetovni mir med vojsku-
joče se narode. Pozdrav vsem čit-
ateljem.

Mrs. Mary Novak, 82. St.

Za vsakih 500 vojakov je po-
treben po en zobozdravnik.

Brez strahu naprej!

Cenjeno uredništvo:
Priročeno pošiljem naročnino
za list "Ameriška Domovina" ki
se je potekla 4-18-44.

List se mi dopade. Večkrat
pravim, ko ga preberem, "hvala
Bogu, da imamo še vsaj en sloven-
ski katoliški list, oziroma dne-
vnik, ki se ne boji resnice, pove-
dat, ko razkrinkuje partizanstvo;
bolje rečeno boljše življenje v Slo-
veniji."

Kakšno grozodejstvo so dopri-
nesli v domovini! Ni moj namen
zagovarjat Nemce ali Italijane,
ampak kakor se razvidi iz poro-
čil v vašem listu, so pa vsega
grozodejstva krivi slovenski ko-
munisti. Kolikor ne direktno, pa
indirektno.

Cenjeni urednik, le pogumno
naprej! Tudi v Ameriki imamo
slovenske partizane, ampak do-
bro da nimajo oblasti. Pa po-
zdravljeni!

Andrew Kosir,
921 Adams Street
Waukegan, Ill.

Domača fronta

Več "vrtov zmage" in več doma-
čega vkuhanja

OPA sporoča na podlagi dej-
stev, ki jih je dala na razpolago
OWI, zakaj potrebujemo letos
več vrtov in več domačega vku-
hanja.

Prvič: z večjo množino moštva
pri vojaki in preko morja, je
treba znatno več konzerv sadja
in zelenjave letos kakor lansko
leto. Iz tega vzroka morajo to-
varnarji pridržati iz svoje zalo-
ge za leto 1944 skoro 56% lima
fižola, 31% koruze, 41% graha,
56% paradižnikov in 64% para-
dižnikovega soka.

Na podlagi sedanje presoje to
pomeni, da morajo civilisti pri-
čakovati 20% manj sadja in
15% manj zelenjave kot v letu
1943.

Drugič: ker je več mož in že-
na v armadi, jih je toliko manj v
trgovinski industriji, ki se peča
s kozreviranjem sadja in zele-
njave.

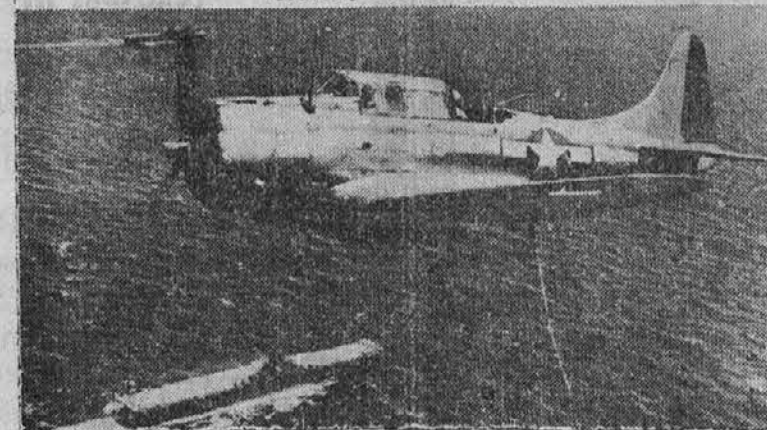
Da so bile znižane točke in ne-
katera živila oproščena, to še ne
pomeni, da ni treba pridelati to-
liko teh živil doma. Znižanje
točk zmrzlega sadja in zelenja-
ve je bilo potrebno, kot zasilna
pomoč za premajhna skladišča,
kajti bilo je treba več prostora
v skladiščih za bolj občutljiva
živila.

OWI opozarja na predsedni-
kov poziv 1. aprila na vsakega
Amerikanca, ki mora gojiti vrt
zmage. Da ščiti zdravje svoje
družine, naj goji več zeleno-list-
natih zelenjav, rmenih zelenjav
in paradižnikov. Cilj za leto
1944 je 22,000,000 vrtov zmage.

To je samo dva milijona več kot
lani. Lani je dva milijona vrtov
zmage dalo 42% vse sveže zele-
njave v Združenih državah.

Gospodinje l a h k o upravičeno
pričakujejo pomanjkanje pa-

Tarče naših zrakoplovcev

Courtesy The STANDARD OIL CO. (OHIO)-16

Prestrašena Japonska je zrela za bombardiranje. Ameriške
čete napadajo in zavzemajo njene obrežne utrdbe; japonska mor-
narica in zračna sila je že nadkriljena po ameriški. Jeklen obroč
se že stiska krog Japonske in onemogoča Japoncem dovažati po-
trebni material in živeti v notranjost dežele in obenem tudi one-
mogoča dovažati ojačenja japonskim četam. Največja nevarnost
za japonsko so naša velika vojaška transportna letala, za katerih
pogon vporabljajo "100 octane" gazolin, ki ga izdelujejo ameri-
ške rafinerije.

Gornja slika nam predstavlja skupino ameriških vojaških bolničark, ki so dospelo na
Gaudaleanal. Tek bolničark je 50 po številu in jih je videti, ko si izbirajo vsaka svojo
prtljago, katero so potem marini naložili na truke in jo odpeljali do bližnje vojaške bol-
nišnice, katero so prevzele v oskrbo te bolničarke.

DELO DOBIJO

POMOČNIKI

na
Padalnem kladivu
(kovaško delo)
in za druga splošna

TOVARNIŠKA DELA

Plača od ure
**Steel Improvement
& Forge Co.**
970 E. 64. St.
severno od St. Clair
(111)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40

zjutraj

Šest noči v tednu

V MESTU-

750 Huron Rd., ali

700 Prospect

Plača \$31.20 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri
vojnem delu, se ne prijavite
Employment Office odprt
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak
dan, razen v nedeljo.

Zahteva se dokaz o državljan-
stvu.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

700 Prospect Ave., Soba 901
(x)

Moške in ženske splošna tovarniška dela

se potrebuje za

6 dni v tednu

48 ur dela na teden

Plača za ZACETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-
ajnstva. Nobena starost ni ome-
jena, ako ste fizično sposobni
opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.
(109)

Dekle dobi delo

Dekle dobi delo v krojačnici,
da bi jemala naročila in jih od-
dajala. Dobra plača.

Henry's Dry Cleaning

8413 Superior Ave.

(111)

Težaki za livarno

Dobra plača od ure

Važno vojno delo

Dosti overtime.

REPUBLIC BRASS CO.

1623 E. 45. St.

Severno od Payne

(110)

Ženske za čiščenje

Delo je po 5. zvečer

v okolici 152. ceste

Advance Window Cleaning

3211 Payne Ave.

PR 2945.

(110)

Žensko se sprejme

Sprejme se starejšo žensko,
da bi varovala dva otroke. Do-
bi stanovanje. Jako dober dom
in dobra plača. Zglasite se na

928 E. 72. St.

(114)

Pomagajte Ameriki, kupujte
vojne bonde in znamke.

Slovenska kri!

kateri slovenski politični delavci, ki bodo stali pred
kočo na volilni dan, bodo vam nudili vzorčno glasov-
naročilo (sample ballot), na kateri bodo priporočali za STATE
TOR vsakevrstne kandidate, samo Slovenca ne. Take
glasovnice delavci, ki delajo proti slovenskemu narodu se lahko
za izdajalce, in niso vredni vašega zaupanja. Torej,
biti tako glasovnico, raztrgajte in vrzite jo v koš, saj
biti, katere kandidate je treba voliti.

ovenci bodo napredovali v politiki samo takrat,
bodo izvolili svoje lastne zastopnike. Torej,
samo za naše slovenske kandidate, ki so sle-
Frank J. Lausche for Governor, William J. Ken-
tor State Senator, in Anthony Tomse in Joseph

za državna poslanca.

akravno je dovoljeno voliti za šest State Senators v Cle-
volimo samo brata Hrvata, Wm. M. Boyd, in Slovenca
J. Kennick za State Senators. Zakaj bi mi volili še
kandidate, če pa drugi nas ne poznajo, in če drugi poli-
tiki v narod volijo svoje? Če volimo še druge kandidate
torej, s tem dajemo drugim kandidatom naše glasove,
mimo lahko porazi našega slovenskega kandidata William

MARJANA KUJAR.

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Mati brani svoje dete.

V mali sobi, neke samotne kmečke hiše kleči lepa, življenja polna mlada žena zraven postelje pri svojem detetu. Na mizi poleg nje brli mala svetilka v napol razgreti sobici. Zunaj buči burja, in zaganja snežinke na okno.

Noč se približuje in z njo grozno dolge ure, katere napolnjujejo osamelo, materino srce.

Globoka tihoča vlada v sobi, samo tiktanje ure se čuje.

Elizabeta kleči in molji, ter prisluškuje dihanje svojega bolnega deteta. Grozna vročina puhti iz obraza dragega ljubljence. Oči so mu bile na široko odprte in se svetlikale, gledale so mu v prazno, brez da bi ugledale svojo mater, dihanje polagoma odjenjuje, prsa se dvigajo in na čelu med očmi, ležala mu je višnjeva žila. Od rojstva je nosilo dete to žilo, in ženske katere so ga videle, so bile takoj mnenja, da to pomenja skorajšnjo smrt za dete.

To namišljeno prerokovanje bi se bilo skoraj uresničilo! Srce uboge mlade žene se trese za življenje svojega edinega otroka. Da ona je bila sama, čisto sama, nihče ni bil v hiši, ali kje v bližini, da bi ji zamogel kaj pomagati, ali svetovati. Hišica je ležala na samotni, pod vznožjem pogorja, katero se na dolgo razteže Sierra Nevada. Najbližnje malo mesto, kjer bi Elizabeta zamogla kako pomoč dobiti, je bilo Wilson-City, mali okraj, kjer večina rudarjev prebiva v bližini srebrnih rudnikov, leži kake dve ure oddaljeno. Tam je prebival stari Abraham Braddock, duhovnik, kateri je tudi z zdravilstvom pomoč delil. Zunaj je ležal sneg na prostorni ravnini in samotni preriji.

Uboga mati se ni strašila dol-

ge poti, katero ima narediti, toda za dete ji je bila vsa skrb, katero je morala s seboj vzeti, stari Abraham ga je moral videti, samega, brez pomoči, ga pa tudi ni mogla v tej samotni hiši pustiti.

Solze, bojaznost in skrb se svetlikajo na trepalnicah Elizabete, medtem ko njene oči počivajo nad bolnim detetom, katero je v grozni vročici stegalo ročice proti njej, katero se ji je vedno tako ljubko smejala, ni mogla več bolečin prenašati.

Neka odločnost pride mladi ženi na misel. Ustane se, solze se ji posuše v očeh. Ne sme dalje odlašati, tudi do jutra ne sme čakati, te misli odstranijo materine oči od svojega bolnega otroka. Ona mora na Wilson City k Abrahamu Braddock! Mogoče zamore on še pomagati.

Te misli jo nadajo z novo močjo, ter je bila pripravljena vse nevarnosti prestati! Sedaj velja, da reši svoje ljubljeno dete. In katera mati bi se ne odločila na vse, ako življenje njenega otroka visi na niti.

Ona si priveže neko volneno ruto okoli njenega vitkega telesa; potem vzdigne dete iz postelje ter ga privije k sebi v naročje. Tako leži na gorkem in brez skrbi. En del od volnene rute ovije še preko njega, da ne bi snežilo po njem. Nato stopi k mizi in vzame iz nje samokres. Poznala je nevarnosti, katere so v samotni Sierrici kaj navadnega.

Ceznatura srčnost navduši Elizabeto. Ona zapusti hišico in zaklene vrata za seboj. Pred njo leži s snegom pokrita puštinja. Daleč od nje se nahaja Wilson-City. Poleg nje se dvigajo bele visočine, in v ozadju se spenjajo proti nebu vrhovi Sierr.

V levi roki drži otroka ter ga

strastno privija na svoja izmučena prsa, v desnici pa nabasan samokres, tako hiti po snegu v smeri proti Wilson Castle in mimo srebrnih rudnikov, do svojega cilja.

V majhni oddaljenosti pred njo stoji nekoliko dreves, katera se ponosno s snega dvigajo. Ko se Elizabeta približuje k tem drevesom, zasliši neki divji glas, v nočni tihoti, kateri ji je povzročil nenavadni strah, tako, da ji je skoraj kri zastala v žilah.

Spoznala je ta neželeni glas, toda v resnici ga pa ni hotela poznati. Sneg je gnil iz globin Sierr lačnega volka na prerijo. Želi on mater? Želi li njeno ljubo dete iz njenega objema, za nesrečno žrtev? Elizabeta se ozira plaho na vse strani, ter hiti dalje. Grozna blodost oblije njena cvetoča lica, toda naenkrat ji vzplamti velika odločnost v njenih široko odprtih očeh. Mati opazuje revno dete, bila je oborožena, ter pripravljena dete proti vsaki nevarnosti braniti.

Naenkrat zagleda pod gorovjem v snegu neko črno, premikajočo stvar, katera se je pomikala proti njej, bila je neka žival, en velik volk, kateri ji je nameraval pot prestrčiti — za dej njega je zagledala še tri ali štiri manjše volkove, kateri so od lakote, od časa do časa grozno tulili. Bila je volkulja s svojimi mladiči. Lakota jo je pregnala iz Sierr. Volkulja je bila na lovu za svoje mladiče.

Zverinska ljubezen do svojih mladičev je ista, kot pri človeku, do svojih otrok. Toraj tukaj si stojita nasproti v samotni, zasneženi praeriji dve materi, v boju za bitja, katerim so življenje dale.

Elizabetino srce zastoji — ona vidi, da volkovi vedno bližje prihajajo, da ji hočejo pot odrezati. Bežati ji ni bilo mogoče, ker volkovi so bili hitrejši, kakor ona s težo svojega deteta. Ona stopi za drevo, da pričaka volkuljo. Že ugleda rdečesvetlikajoče oči, krvoločnega sovražnika, že vidi bele zobe, ter pri strani ven viseči jezik. Mladi volkovi ostanejo zadej, ter prepustijo bojevanje svoji materi, misleči, da jim mati pribori tako zaželjeno hrano. Strašno tuljenje mladičev pa žene volkuljo v spopad.

Za drevesom stoječa mati pritiska svoje bolno dete k sebi, z desnico pa meri s samokresom na volkuljo, ki ji hoče okoli drevesa v ozadje priti in napasti.

Naenkrat počí strel — drugi — tretji —

Srčna varuhinja svojega deteta je streljala dobro! Volkulja se je prevrnila, še enkrat je poskušala se spraviti na noge, toda dobro zadeta od strele se zgrudi mrtva v sneg.

Mladi volkovi so pobegnili od strahu pred streljanjem.

Elizabeta pa ni hotela več izpostavljati svojega otroka nevarnosti, katera bi se lahko z vsakim korakom ponovila,

sklenila je dete doma pustiti, in sama na Wilson-City iti. Hitrih korakov krene proti domu, katerega je imela še v bližini. Vseeno je bil njen ljubeček, akoravno brez pomoči za nekoliko uric, toda na varnem. Na vse strani se boječe oziraje, krene proti samotni hišici nazaj. Njen Edward je bil daleč proč, on ne pride, sama mora biti in svoje dete braniti, rešiti.

Ko je stopila v sobo, položi dete skrbno na posteljo, potem zapusti zopet hišico, in krene nanovo na pot, preko snežene poljane. Vendar po dolgem potovanju se približa mali skupini hiš, in potem za-

gleda strojne hiše bližnjega rudnika. Delalo se je tam noč in dan. Strašno ropotanje strojev ji dohaja na ušesa. Tam se nahaja tudi njen oče, nadplezavec Graham, mogoče se nahaja ravno v tem času v jami, no, on ji ne more itak nič pomagati.

Ko je dospela na pešeno cesto od Wilson-City, poda se v malo cerkvico, in potem poleg nje v revno hišico. Tukaj stanuje, kakor ji je bilo znano, stari duhovnik, kateri vsakemu človeku, ako mu je mogoče, rad pomaga.

Elizabeta stopi k vratom, in potrka.

Kmalu nato se v prvem nad-

stropju odpre okno, in vpraša, kdo je. "Moje dete je bolno, pomagajte mi!" je Elizabetina grozna boječnostjo odzvala.

Stari Abraham Braddock vpraša, kdo da je spodaj dela nobenih izjem.

"Jaz bi šel z vami, ko bi gel, toda sem sam bolan, eno mi pa povejte, na kakšen lezni boluje, potem vam nekaj zdravil za njegovo govori on.

Elizabeta opiše svojega teta bolezen, s tresočim som.

(Dalje prihodnje)

Kupujte vojne bonde

FRANK J. LAUSCHE

WM. J. KENNICK

Mi, slovenski volilci

ki smo prispevali za ta oglas
priporočamo, da volite za

FRANK J. LAUSCHE FOR GOVERNOR

IN

WILLIAM J. KENNICK FOR STATE SENATOR

Ta dva naša odlična Slovenca bosta skupno delovala za dobrobit države Ohio. Če lahko naredite en križ pred imenom Frank J. Lausche, lahko naredite tudi križ pred imenom William J. Kennick in na ta način bomo lahko oba naša rojaka izvolili.

John M. Novak, bivši koncilman 23. varde; Anton Anžlovar, Frank L. A. Grdina, Joseph Mohar, Louis Majer, John J. Grdina, Henry Zalokar, 1135 Addison Rd., Andrew Kavcnik, 1144 E. 71 St., Louis Cimperman, 1115 Norwood Rd., Leo Zupancič, 1140 E. 67 St., Anton Tanko, 6313 St. Clair Ave., Frank Prijatelj, E. 64 St., Louis Slapnik, Florist, V. Smrekar, 6112 St. Clair Ave., Jerney Kramer, 1101 Norwood Rd., Anton Novak, 6424 St. Clair Ave., Frank Vidmar, 1038 E. 74 St., Mathew Kobal, 1166 E. 74 St., Louis Ule, Charles Rogel.

VOLITE ZA DRŽAVNEGA POSLANCA

ANTHONY J. TOMSE

Demokratske primarne volitve 9. maja.

V NEDELJO 14. MAJA BO MATERINSKI DAN

Razveselite svojo mamico s šopkom cvetic, za kar vam bo jako hvaležna.

Pri nas imamo polno zalogo izbranih cvetic za Materinski dan. Dobite cvetlice lahko sveže ali pa umetne.

Ako želite cvetlice za Materinski dan, se oglasite pri

OLGA SLAPNIK

CVETLIČARNA

6026 St. Clair Avenue

EXpress 2134

SLOVENSKI DEMOKRATSKI KLUB 23. VARDE
priporoča, da izvolite

FRANK J. LAUSCHE FOR GOVERNOR

in

WILLIAM J. KENNICK FOR STATE SENATOR

Akoravno je dovoljeno voliti šest državnih senatorjev v Clevelandu, volite samo dva, namreč William M. Boyd in William J. Kennick for State Senators, zato da bosta ta dva kandidata dobila več glasov kot drugi kandidati, in da bosta naša rojaka sigurno izvoljena.

Volite tudi za naša dva slovenska kandidata, in za Lawrence M. McGervey za poslanca. (Lawrence M. McGervey je predsednik Demokratskega Kluba v naši sosedni 22. vardi in kandidira for State Representative.

FRANK J. LAUSCHE

je naš in vaš

KANDIDAT ZA GUVERNERJA!

Zelo važno je, da se udeležite v torek 9. maja primarnih volitev ter oddaste glas za

FRANK J. LAUSCHETA

Zdaj je glavno, da mu pomagamo do nominacije pri primarnih volitvah. Vsak, kdor glasuje demokratsko, naj gleda na to, da bo šel v torek, 9. maja, na volišče.

Glavno je, da pomagamo našemu kandidatu do nominacije, njegova izvolitev jeseni ne bo težka.

Rojaki, ako vam je kaj na tem, da bo Slovenec guverner države Ohio, mora iti vsak državljani in vsaka državljanka 9. maja na volišče.

Lausche je vaš in naš kandidat!